

Maatschappijleer (nieuwe stijl en oude stijl)

Hoger
Algemeen
Voortgezet
Onderwijs

Bronnenboekje

tekst 1

Meer gevoel voor de reljeugd

**De strikte aanpak die ‘zero tolerance’
heet, werkt op jongeren in
probleembuurtten alleen maar
averechts, stellen drie criminologen.**

5 **Pleidooi voor een ‘sensitieve’
(gevoelige) benadering.**

**Door onze redacteur
MARGRIET OOSTVEEN**

ROTTERDAM, 7 AUG. De laatste keer was
het de Utrechtse korpschef L. Vogelzang,
die in mei nog pleitte voor een harde aanpak
10 van Marokkaanse probleemjongeren in de
stad. Die moesten voortaan maar berecht
worden volgens het strafrecht voor
volwassenen. Want, zei Vogelzang erbij: “In
de Marokkaanse cultuur maakt een harde
15 aanpak indruk.”

Vogelzangs uitspraak was niet zo heel
opzienbarend in het licht van de roep om
een ‘harde aanpak’ die de laatste jaren alom
steeds sterker werd. Maar nu lijkt een
20 onderzoek dat drie Groningse criminologen
in opdracht van het ministerie van
Binnenlandse Zaken deden, dat tij te willen
keren. *Zero tolerance* werkt in probleem-
buurtten averechts, stellen zij. Een harde
25 aanpak van probleemjongeren vergroot de
kans op escalatie. De politie moet daarom
volgens de onderzoekers ‘een meer
sensitieve’ benadering ontwikkelen. Het
rapport is naar alle Nederlandse
30 politiekorpsen gestuurd.

bron: NRC Handelsblad van 7 augustus 2001

Groningen heeft ‘buurtregisseurs’,
Amsterdam wijkagenten. Functie van beide
is om de jongeren, dicht op de huid, te leren
kennen en een vertrouwensband met ze op te
35 bouwen. Maar Amsterdam heeft daarnaast
óók een beleid van *zero tolerance*. En dat
geeft volgens de onderzoekers de doorslag:
zero tolerance nodigt in probleembuurtten
alleen maar uit tot een krachtmeting tussen
40 jongeren en gezag.

De criminologen leiden uit het onderzoek af
dat er drie factoren zijn die het plegen van
geweld in de hand werken. Allereerst lieten
de jongeren blijken dat ze gewelddadig
45 werden door gebrek aan vertrouwen in
politie en justitie. ‘Rechtvaardigheid’, dat
misten ze. Ten tweede bleek de kans op
geweld meer aanwezig te zijn bij jongeren
voor wie de eenheid van de buurt centraal
50 stond. Hun territorium moest als het ware
tegen de, onbetrouwbare, politie worden
verdedigd. Ten derde speelde, het lijkt
paradoxaal, een ‘behoefte aan veiligheid’
een rol. Wie in een gewelddadige buurt
55 opgroeit, stellen de onderzoekers, ziet zich
gerechtigd voor zijn eigen veiligheid op te
komen. Zo ontstaan eigen regels en een
straatcode. Wanneer de politie voor deze
regels geen begrip toont door die van de
60 openbare orde met harde hand op te leggen,
betogen de onderzoekers, vergroot ze het
risico op escalatie doordat de jongeren
zichzelf en hun buurt zullen verdedigen.

tekst 2

Probleemschets jeugdcriminaliteit

Jeugdcriminaliteit is een verzamelbegrip
waaronder een grote diversiteit aan strafbare
gedragingen wordt samengevat. (...)

Op basis van verschillende gegevensbronnen
5 kan een beeld worden geschetst van de
jeugdcriminaliteit. Politiecijfers over het
aantal minderjarigen dat in de periode 1990-
1999 in aanraking is gekomen met de politie
(gehoorde verdachten) geven aan dat dit

bron: www.minjust.nl, Justitiethema's, Jeugdcriminaliteit

10 aantal in deze periode is toegenomen.
Vooral 1996 was een topjaar. In 1997 en
1998 was er evenwel sprake van een lichte
daling, gevolgd door een lichte toename in
1999.
15 Om na te gaan hoe de jeugdcriminaliteit
zich de afgelopen periode heeft ontwikkeld
kan wellicht beter gebruik worden gemaakt
van het zelfrapportage-onderzoek.

Streetwise

Uit onderzoek is gebleken dat steeds meer mensen zich ergeren aan vervuiling, chaos en asociaal of hinderlijk gedrag. Het gaat daarbij om groepen brooddronken jongeren die in de uitgaanscentra vrijgezellenavonden houden, te veel drinken, te veel lawaai veroorzaken en gedrag aan de dag leggen dat zij in hun eigen woonbuurt niet durven te vertonen. Met name Amsterdammers kunnen een lijst aanleggen van gedrag waardoor hun woongenot of de leefbaarheid van hun buurt wordt aangetast. Het gevoel dat het allemaal wel een beetje minder kan, is vrijwel algemeen. Daarom is ons korps in 1999 begonnen met Streetwise.

Boekje

Zowel de Amsterdamse burgers als de

bron: <http://www.politie-amsterdam-amstelland.nl/onswerk/>

Amsterdamse dienders moeten aan deze nieuwe lijn wennen. Daarom bracht ons korps in 1998 voor het eerst het boekje 'Streetwise' uit. Hierin staat een opsomming van hinderlijk gedrag met daarbij de manier waarop politiemensen dit kunnen aanpakken en de boetes. Het jaar daarna werd 'Streetwise 2000' uitgebracht. Deze tweede versie legt steviger accenten op asociaal en gevaarlijk verkeersgedrag. Bovendien is meer rekening gehouden met gemeentelijke verordeningen die buiten Amsterdam gelden. Bedoeling van Streetwise is de straat terug te geven aan de burger en daarmee de leefbaarheid in onze regio te verhogen.

Streetwise boekje

Opmerking: Tekst 4 wordt vervolgd op pagina 4.

Hoe werkt dit boekje?

Dit boekje biedt een handleiding om hinderlijk-a-sociaal gedrag aan te pakken. Strafrecht maar ook de Algemene Plaatselijke Verordening (APV) vormen daarbij effectieve middelen. Bestuur en justitie steunen ons offensief tegen de verloedering.

Met het openbaar ministerie zijn afspraken gemaakt dat politietoetreden wordt gevolgd door stevige boetes. Voor de meest ergelijke gedragingen is een lik-op-stuk-beleid ontwikkeld, zodat de straf meteen na de zonde komt.

Dit boekje bevat overtredingen die de leefbaarheid aantasten. Deze zijn openbare ruimte, woonomgeving en verkeer.

Bij elke overtreding vindt u de (wets)tekst. Soms is er een toelichting aanwezig, deze tekst is schuingedrukt. Of het wetsartikel of de tobiascode staat in de gekleurde balk. Indien mogelijk wordt de hoogte van de boete genoemd. Op de uitklapbare achterpagina vindt u uitleg over de genoemde sterren.

Bij verkeer: Zie voor juiste tarief en categorie het feitenboekje (maart 2000).

Hoofdstuk 1 Openbare ruimte 1

Hoofdstuk 2 Woonomgeving 21

Hoofdstuk 3 Verkeer 23

Tips voor aanpak overtredingen in de openbare ruimte

Tips voor aanpak overtredingen in de openbare ruimte

Hinder van motorvoertuigen en bromfietsen

Als bestuurder van een motorvoertuig of een bromfiets onnodig geluid veroorzaken. *Waaruit bleek dit.*

m R 522

BOETE
f 180,-

Afsteken van vuurwerk

Vuurwerk afsteken buiten de toegestane tijd
31.12. 10.00 uur en 1.1. 02.00 uur.

H 171

BOETE
f 110,-

Voorhanden hebben vuurwerk

Vuurwerk voorhanden hebben op een publiek toegankelijke plaats. *Er mag geen sprake zijn van handel.*

H 176

BOETE
f 110,-

Vuil op straat

Wegwerpen van afval op straat, in de berm e.d. (bijvoorbeeld ledigen auto-asbak, wegwerpen blikje, etensresten, verpakkingen, papier e.d.).

Storten van afval in bos, park, weiland, bouwland, op terreinen e.d.

Artikel 10.2 Wet Milieubeheer jo. artikel 1a WED

***BOETE**

Vuil in water

Het zonder vergunning rechtstreeks wegwerpen, storten, deponeren e.d. van afval, voorwerpen e.d. in het oppervlaktewater (bijvoorbeeld etensresten, verpakking plastic, papier, fietsen, oud ijzer, laten weglopen van vloeistof in gracht/kanaal).

Artikel 1 lid 3 Vwo jo. a1 WED

***BOETE**

bron: Streetwise, Tips voor aanpak overtredingen in de openbare ruimte, 2000. Regiopolitie Amsterdam-Amstelland

Radiofrequenties en 538

“Acht jaar lang hebben we heel veel geld geïnvesteerd om onze frequenties bij het publiek bekend te maken. Dan kan het niet zo zijn dat straks een andere partij die een gulden meer biedt, daarvan profiteert”, zegt Erik de Zwart, directeur van Radio 538. Een aantal commerciële zenders gaat een rechtszaak beginnen tegen staatssecretaris De Vries van Verkeer en Waterstaat. De Vries wil in september de etherfrequenties veilen.

Nederland heeft een uniek en behoorlijk ingewikkeld omroepbestel. Je hebt publieke zenders en commerciële. (...)

Vergunningen om op bepaalde frequenties uit te zenden, worden door de overheid uitgedeeld en de publieke zenders krijgen gratis en voor niks de frequenties die zij

willen hebben. Commerciële zenders moeten die vergunning kopen.

Nu is het zo dat de huidige contracten binnenkort aflopen. De commerciële zenders zijn ervan uitgegaan dat zij zonder meer hun vergunningen kunnen verlengen. Met een beetje marchanderen¹⁾ misschien, want natuurlijk wil de overheid best iets meer geld ophalen. Maar toch.

Maar staatssecretaris De Vries heeft anders beslist. Ze gaat de frequenties veilen. Met andere woorden: de hoogste bidder krijgt de meest begeerde frequentie. (...)

Afgelopen week ging het kabinet akkoord met het veilingplan van staatssecretaris De Vries. En dus gaan de commerciële FM-zenders naar de rechter.

bron: NRC Handelsblad, Weekkrant van 22 mei 2001

...en red je favoriete radiostation

Wij hebben jouw hulp opnieuw nodig

De overheid wil onze frequenties nu toch weer gaan veilen.

In februari stemde de Tweede Kamer nog unaniem voor een motie waarin werd uitgesproken dat bestaande radiostations hun frequenties mochten behouden. Een commissie van wijze mannen (commissie Bouw) adviseerde vervolgens hoe dat (ook juridisch) zou kunnen: bestaande licenties worden verlengd en nieuwe frequenties worden verdeeld onder nieuwkomers

Duidelijk is dat er geen echte juridische bezwaren tegen het plan van Bouw bestaan. Toch wil het kabinet nu toch weer gaan veilen. Begrijp jij het? Wij niet meer!

Een veiling zal de meeste commerciële radiostations de kop kosten. Jouw favoriete station kan dus uit de ether verdwijnen. Reageer dus!

Laat Politiek Den Haag weten wat jij hier van vindt. Wij sturen je reactie door.

bron: site <http://www.stopdeveiling.nl>

Luistercijfers augustus-september 2001

Positie	Radiozender	Marktaandeel (in %)
1.	Sky Radio 100.7 FM	14,6
2.	Radio 3FM	10,3
3.	Radio 2	9,2
4.	Radio 1	9,3
5.	Radio 10 FM	8,2
6.	Radio 538	8,0
7.	Noordzee FM	4,6
8.	Yorin FM	4,0
9.	Classic FM	2,6
10.	Arrow Classic Rock	1,9
11.	Radio Nationaal	1,8
12.	Radio 4	1,6
13.	747 AM	0,9
14.	Business Nieuws Radio	0,2
15.	Q the Beat	0,0

bron: Intomart CLO, maandag-zondag 07:00-24:00 uur, augustus-september 2001

Homohuwelijk haalt de eindstreep

Het homohuwelijk mag rekenen op een breed draagvlak in de samenleving en in de Tweede Kamer, tot verdriet van sommige christenbroeders

Door onze redacteur BRAM POLS

DEN HAAG, 5 SEPT. “Het zogenaamde homohuwelijk druist zo rechtstreeks in tegen alles wat God in Zijn Woord voorhoudt, dat ik het politiek onverteerbaar vind als er ook maar één CDA-Kamerlid vóór de wettelijke verankering van dat ‘huwelijk’ zal stemmen. Is dat wel het geval, dan maakt het CDA zich medeschuldig aan het verder slopen van de christelijke fundamenteën van de Nederlandse samenleving. Op die manier draagt het CDA tevens bij aan de verzwakking van de christelijke politiek in de 21ste eeuw.”

SGP-voorman Bas van der Vlies gaf eind vorig jaar in Ridderkerk maar vast een daverend schot voor de boeg. Hij zou het ‘hoogst kwalijk’ vinden als het CDA – al was het maar deels – zou meewerken aan het ‘omkeren van bijbelse waarden en het omvertrekken van de grondpijlers van ons rechtsbestel. Juist op zo’n wezenlijk punt als het huwelijk dienen christenen één lijn te trekken’.

Van der Vlies’ waarschuwing was ruim bijtijds, want de Tweede Kamer debatteert pas deze week over twee wijzigingen van het Burgerlijk Wetboek die het huwelijk voor personen van hetzelfde geslacht en adoptie door personen van hetzelfde geslacht mogelijk moeten maken. Hij is tegen het homohuwelijk en tegen het recht voor homoparen om kinderen te adopteren.

Rechtstreeks aanleiding tot de wetsvoorstellen vormen twee moties die vijf jaar geleden een meerderheid in de Kamer kregen en die leidden tot de Commissie-Kortmann. Die werd in 1996 ingesteld en adviseerde het jaar daarop - verdeeld - om het huwelijk ‘open te stellen’. Vijf leden waren voor, drie leden tegen. Voor de liberale minister Korthals (Justitie) en zijn sociaal-democratische

staatssecretaris Cohen niettemin reden genoeg om met de twee wetsvoorstellen te komen, die volgens strikte juristen artikel 1 van de Grondwet, (...) wat meer uit de verf laten komen. De bewindslieden hebben het daarmee, naar verluidt, toch gewonnen van hun ambtelijk apparaat, want zowel de nu bestaande Wet op het geregistreerd partnerschap als de nu voorgestelde openstelling van het huwelijk is door ambtenaren van het ministerie van Justitie op alle mogelijke manieren tegengewerkt, zo wordt in homoseksuele kring beweerd.

De politieke strijd zal deze week als vanouds worden gevoerd onder ‘christenbroeders’. Het christelijk deel van de natie zoals dat wordt weerspiegeld in de Tweede Kamer, lijkt de slag echter op voorhand te hebben verloren. Een ruime meerderheid in de Kamer, maar ook van de Nederlandse bevolking (62%), heeft immers geen bezwaar tegen de invoering van het homohuwelijk, zo bleek afgelopen weekeinde uit een onderzoek van het Nipo, in opdracht van het Reformatorisch Dagblad. Vrouwen staan er positiever tegenover dan mannen. Van de mensen die niet naar de kerk gaan, is 72% voor. Bij rooms-katholieken en hervormden is dat percentage lager, maar is er altijd nog een meerderheid. Alleen onder gereformeerden zijn meer tegen- dan voorstanders. (...)

Wellicht zullen de kleine christelijke partijen na afloop van het debat om een hoofdelijke stemming vragen, om te zien wie er binnen het CDA ‘verraad pleegt’ om in Van der Vlies’ redenering te blijven. Ten minste één PvdA’er zal bij die gelegenheid ook ‘tegen’ roepen, Thanasis Apostolou. Tot weezin van zijn fractie zei hij bij het verschijnen van het advies van de Commissie-Kortmann al dat je nooit ‘een trend tot norm moet verheffen’.

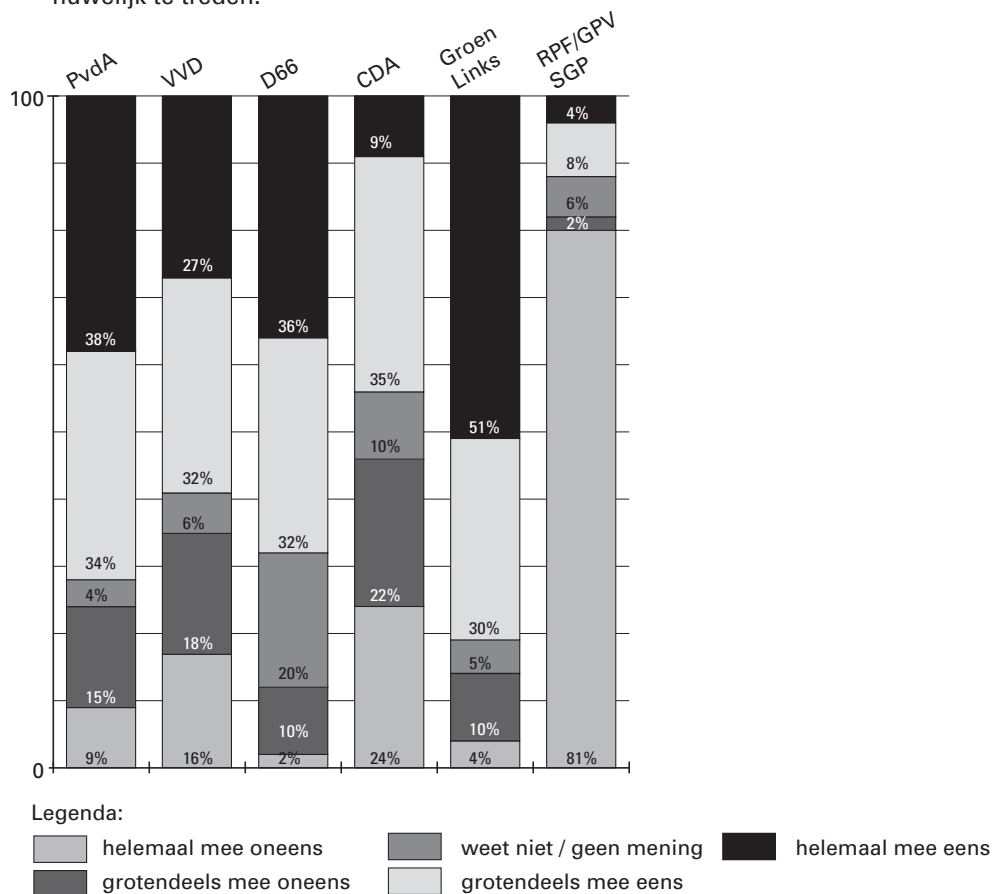
bron: NRC Handelsblad van 5 september 2000

Nipo-enquête: Homohuwelijk, september 2000, in opdracht van het Reformatorisch Dagblad

tabel 2

Homohuwelijk

Homoseksuelen moet de mogelijkheid geboden worden om met elkaar in het huwelijk te treden.

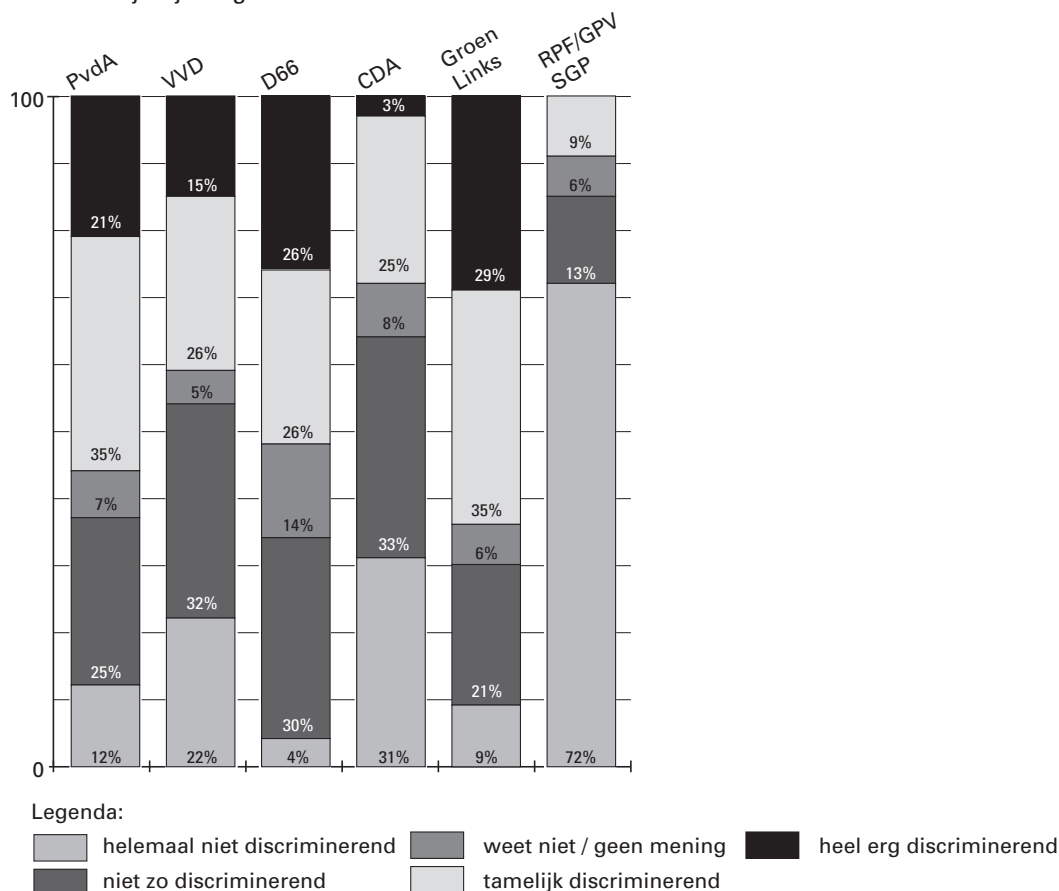
bron: Reformatorisch Dagblad van 2 september 2000

Nipo-enquête: Homohuwelijk, september 2000, in opdracht van het Reformatorisch Dagblad

tabel 3

Discriminerend

In hoeverre vindt u het discriminerend dat op dit moment homoseksuelen van het huwelijk zijn uitgesloten?

bron: Reformatorisch Dagblad van 2 september 2000

Opgave 4 Pluriformiteit van de pers

tekst 8

Moet het Algemeen Dagblad zich op de sport gaan storten en de Volkskrant op de gezondheidszorg? Ja, zegt de ene deskundige. Niet doen, zegt de ander. Lijken kranten te veel op elkaar? En wat is het 'portfoliobeleid' van uitgever PCM waard?

Drie weken geleden werd bekend dat PCM, uitgever van kranten als *de Volkskrant*, *NRC Handelsblad*, *Trouw* en *Algemeen Dagblad*, een 'portfoliobeleid' overweegt in te voeren. Het concern licht dat begrip zelf niet toe, maar de critici verstonden het als een beleid om elke krant een andere kant op te sturen. Vanuit commercieel oogpunt lijkt dat verstandig, maar met name de

journalistenvakbond NVJ benaderde het plan vanuit een heel ander oogpunt: de persvrijheid en –verscheidenheid staan op het spel. Directies moeten afblijven van redacties, vindt de bond. Als de pluriformiteit in het geding is, zoals de NVJ stelt, moeten we eerst weten hoe pluriform de pers op dit moment is. Recent onderzoek is niet voorhanden, maar een kleine selectie uit commentaren van de landelijke kranten geeft wel een indruk. Over de Amerikaanse oorlog tegen Afghanistan zijn ze het allemaal eens: die is gerechtvaardigd. Het verschil tussen de kranten zit in stijl en details. Ook over euthanasie zijn de commentaren op hoofdlijnen eensluidend: allemaal bepleiten ze omzichtigheid in de discussie en ze vinden de pil van Drion een stap te ver.

Bij twee andere grote onderwerpen is de eenheid iets minder verpletterend, in die zin dat de positie van *De Telegraaf* een andere is dan die van de PCM-bladen. Zo vindt *De Telegraaf* dat asielzoekers zoveel mogelijk geweerd of verwijderd moeten worden en van een immigratiebeleid moet de krant niets hebben. Alle PCM-kranen pleiten, heel genuanceerd, voor harde maatregelen waar nodig en coulantie waar mogelijk, uiteraard met accentverschillen. Allemaal voelen ze wel iets voor immigratiebeleid. In de bejegening van de anti-globalisten zit eenzelfde patroon. *De Telegraaf* beschouwt hen als 'rotzooi trappende anarchisten, met rode vaandels zwaaiende neo-communisten, zich op Stalin beroepende oud-communisten, milieufanaten, derdewereldactivisten en anti-Amerikanen'. Alle kranten van PCM hebben wel een beetje begrip voor het gezelschap, maar ook niet meer dan dat. Het beleid samenvattend: als er al een afwijkende mening is, dan wordt die geventileerd door *De Telegraaf*. *De Telegraaf* is ook de enige krant die

gemakkelijk samen te vatten meningen geeft: vóór auto en Oranje, tegen buitenlanders. Je zou zeggen dat de lezers er erg op vooruit zouden gaan als PCM een krachtig 'portfoliobeleid' zou gaan voeren. Omdat er dan weer wat te kiezen valt. Henri Beunders, hoogleraar geschiedenis van media en cultuur aan de Erasmus Universiteit, is er dan ook helemaal vóór. Hij vindt dat de kranten veel te veel op elkaar zijn gaan lijken, niet alleen in politieke kleur, maar ook in onderwerpkeuze. "Als het *Algemeen Dagblad* zich nou op sport zou storten, en bijvoorbeeld *de Volkskrant* op gezondheidszorg, dan zou je daar toch veel meer nieuws uit moeten kunnen halen en achtergronden." Zo'n journalistieke wijkverdeling zou bovendien leiden tot meer inkomsten. 'En dan hoeft de redactie zich niet meer suf te piekeren over welk bankstel er in het magazine besproken moet worden om maar zoveel mogelijk lezers te trekken'. Schijnbaar gaan vooral PCM-kranen steeds meer op elkaar lijken. (...)

naar een artikel van Gerard Reijn uit de *Volkskrant* van 24 november 2001

Einde